

பொருள் 4: நாளாந்த வாழ்க்கைக்கு உதவும் திருவிவிலியம்

பாடம் 23

23 விடாமுயற்சியுடன் வாழ்ந்த மேரி ஜோன்ஸ்

முதுமையின் தளர்ச்சியோடு பின்னல் வேலையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த மேரி ஜோன்ஸ் தன் இளமைக் காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்.

நான் இங்கிலாந்து நாட்டின் வடபகுதியில் டின்டேல் என்னும் கிராமத்தில் 1784ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16ம் திகதி பிறந்தேன். எனது தந்தையாகிய ஜேக்கப் ஜோன்ஸ் ஒரு நெசவுத் தொழிலாளி. வறுமையின் காரணமாக நானும் எனது தாய் மொலியும் தந்தையின் நெசவுத் தொழிலுக்கு உதவுவோம்.

எனது இளமைக்காலம்

இலவச விநியோகத்திற்காக

நான் சிறுவயதிலேயே என் தாயாருடன் ஜெபக் கூட்டங்களுக்கு சென்றதால் எனக்கு எட்டு வயதாகும் போது ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு போன்ற ஆதிப் பிதாக்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைத் தெளிவாக அறிந்து வைத்திருந்தேன். நான் ஜெபக் கூட்டங்களில் கேட்கும் வேத வசனங்களை மனனஞ் செய்வேன். அப்போது எனக்கு எழுத வாசிக்கத் தெரியாது. எனினும் திருவிவிலியத்தை வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் மிகுந்திருந்தது. அன்றைய காலத்தில் செல்வந்தராலும் கூட திருவிவிலியம் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்வது கடினம் என்பதை அறிந்திருந்தேன்.

எனவே திருவிவிலியம் ஒன்றைப் பெறுவதற்காக பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல், கிழிந்த சட்டைகளை தைத்தல், காலுறைகள், கோழி முட்டைகள், தேன் மரக்கறி போன்றவற்றை விற்பதில் ஈடுபட்டு கிடைத்த பணத்தை உண்டியலில் இட்டு வந்தேன். தேவையான பணத் தொகையைச் சேர்க்க ஆறு வருடங்கள் சென்றன.

அக்காலத்தில் எனக்கு பத்து வயதான போதே பாடசாலையில் சேர்ந்து படிக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இவ்வாய்ப்பு எனக்கு திருவிவிலியத்தை வாசிக்க ஏதுவாக அமைந்தது.

எனக்கு திருவிவிலியம் படிக்க இருந்த ஆர்வத்தைக் கண்ட திருமதி இவான்ஸ் தனது வீட்டிற்கு என்னை அழைத்து அவரது திருவிவிலியத்தை தொட்டுப்படிக்கும் அரிய சந்தர்ப்பத்தை தந்து எனது ஆவலை ஓரளவு பூர்த்திசெய்தார்.

திருவிவிலியம் பெற எனது பயணம்

எனது அடுத்த முயற்சி சேகரித்த பணத்தைக் கொண்டு திருவிவிலியம் வாங்குவதாகும். இதற்காக போதகர் வில்லியம் கேரி என்பவரின் வீட்டை அடைய 40 கிலோ மீற்றர் தூரம் காட்டு வழியாக கால் நடையாகத் தொடர்ந்தேன். அப்போது எனக்குச் சொந்தமாக இருந்த ஒரே பழைய செருப்பு அறுந்து விடுமே என்ற தவிப்புடன் கையில் அதனைத் தாங்கியவாறு கரடுமுரடான பாதையில் அடியெடுத்து வைத்த அனுபவம் இப்போதும் என் நினைவுக்கு வருகிறது. போதகர் வில்லியம் கேரி என்னை அடுத்த நாளை அதிகாலையில் போதகர் சார்ன்ஸ் இடமிருந்து திருவிவிலியத்தைப் பெற்றுத் தருவதாக அழைத்துச்சென்றார். போதகர் சார்ன்ஸ் அவர்களிடம் திருவிவிலியம் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக நான் பட்டபாடுகளை விளக்கிக் கூறினேன். போதகர் திருவிவிலிய பிரதிகளைத் தருவித்து விநியோகிப்பவர். ஆனால் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர் கைவசம் விற்பதற்கென பிரதிகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. அவரிடம் இருந்த ஓரிரு பிரதிகளுக்கு ஏற்கனவே முற்பணம் பெறப்பட்டிருந்தது.

எனது நிலையை அறிந்த அவர் திருவிவிலியப் பிரதி ஒன்றை தர விரும்பியபோதும் தருவதற்கு வழியின்றி அங்கலாய்த்தார். என் மனம் பதறியது, துடித்தது. இவ்வளவு காலம் நான் பட்ட துன்பம் வீணாகிவிட்டதே ! என் ஆவல் நிறைவேறாது போய் விட்டதே! என் ஜெபத்துக்குப் பதில் கிடைக்கவில்லையே என கவலை மேலிட, நான் திருப்பாடல் 77:9ல் காணப்படும் 'தேவன் இரக்கம் செய்ய மறந்தாரோ,' என்ற தேவ வசனத்தைக் கூறி கதறியழுதேன்.

என் கண்ணீரும் கவலையும் அந்த அறையை நிரப்ப, போதகரும் கண்கலங்கினார். திருவிவிலியம் மீது நான் கொண்டிருந்த வாஞ்சை, அதனை சொந்தமாக பெறும் ஆவல் என்பவற்றை உணர்ந்த போதகர் எனக்கு உதவ முன்வந்தார்.

இதன் பிரதிபலனாக அடுத்த நிமிடத்தில் பத்திரமாக பெட்டியில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு திருவிவிலியம் என் கையில் தவழ்ந்தது.

அப்பொழுது எனக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியை வார்த்தைகளால் கூற முடியாது. போதகருக்கு நன்றி கூறி திருவிவிலியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வீட்டை அடைந்த என்னைப் பெற்றோர் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றனர். திருவிவிலியத்தை தொடர்ந்து படித்தேன், வீட்டுவேலைகளையும் செய்தேன். பாடசாலை கல்வியிலும் அக்கறை காட்டி வகுப்பிலே முதல் மாணவியாகத் திகழ்ந்தேன்.

திருவிவிலியத்தை படிப்பதிலும் அதனைச் சொந்தமாக வைத்திருப்பதிலும் நான் கடந்து வந்த பாதைகளை போதகர் சார்ள்ஸ் பல திருச்சபையினருக்கு எடுத்துக் கூறி எனது தாய்மொழியான வேல்ஸ் மொழியில் திருவிவிலியம் எழுதப்பட வேண்டிய தேவையை முன்வைத்தார்.

இம் முயற்சியின் விளைவாக 1804ம் ஆண்டு மார்ச் 7ம் திகதி இலண்டனில் வேதாகமச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இதன் மூலம் சொந்த மொழியில் திருவிவிலியத்தை பெறக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. திருவிவிலியத்தோடு இணைந்து வந்த எனது வாழ்க்கைப்பயணம் இப்பொழுது நிறைவேறும் நேரம் நெருங்கியது.

நான் மிகப் பிரயாசப்பட்டு எனது பதினாறு வயதிலே பெற்றுக்கொண்ட எனது திருவிவிலியம் என் மரணத்திற்கு பின் இலண்டனிலுள்ள அருங்காட்சி சாலைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அதிலே 1800ஆம் ஆண்டு. நான் எனது கைப்பட பின்வரும் வேத வசனத்தை எழுதியுள்ளேன்.

திருப்பாடல்கள் 119:105
“என் காலடிக்கு உம் வாக்கே விளக்கு,
என் பாதைக்கு ஒளியும் அதுவே”.

மேரி ஜோன்ஸ் 1864ம்
ஆண்டு டிசம்பர் மாதம்
28ம் திகதி இறையடி
சேர்ந்தார்.

மேரி ஜோன்ஸின் சொந்த
திருவிவிலியம் இன்று
இலண்டனிலுள்ள
அருங்காட்சிசாலையில்
பார்வைக்கு
வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேரி ஜோன்ஸ் போன்று
உங்களுக்கும் திருவிவிலியம்
வாசிக்க ஆவல் உண்டா?

நாமும்
திருவிவிலியம் வாசித்து,
அதன்படி வாழ்வோமா? .

..

தற்போது 200 நாடுகளில்
வேதாகமச் சங்கங்கள் உண்டு.
2000 மொழிகளில்
திருவிவிலியம் உள்ளது.

நாம் கற்றுக்கொள்பவை

- மேரி ஜோன்ஸ் இங்கிலாந்தில் வறிய குடும்பமொன்றில் பிறந்தார்.
- மேரி ஜோன்ஸ் திருவிவிலியம் ஒன்றை சொந்தமாக வைத்திருக்க விரும்பினார்.
- திருவிவிலியம் ஒன்றை வாங்குவதற்காக ஆறு ஆண்டுகள் பல்வேறு வேலைகளை செய்தார்.
- 1804ம் ஆண்டு மார்ச் 7ம் திகதி இலண்டனில் வேதாகமச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது.
- திருவிவிலியத்தின் மீது மேரி கொண்டிருந்த ஆவல் உலக மக்களது திருவிவிலியத் தேவையை பூர்த்திசெய்ய வழிவகுத்தது.
- நாமும் திருவிவிலியத்தை தினமும் ஆர்வத்துடன் வாசிப்போம்.

செயற்பாடு

1. 1. மேரி ஜோன்ஸ் நாட்டில் பிறந்தார்.
 2. இவரது தாய், தந்தையரின் பெயர்
..... ஆகும்.
 3. திருவிவிலியம் ஒன்றைப் பெறுவதற்காக
ஆகிய வேலைகளைச் செய்தார்.
 4. பணம் சேகரிக்க ஆண்டுகள் சென்றன.
 5. மேரிஜோன்ஸ் தனது வயதில் வாசிக்கக்
கற்றுக்கொண்டார்.
 6. வயதில் மேரிஜோன்ஸ் தனது திருவிவிலியத்தை
சொந்தமாகக் பெற்றுக்கொண்டார்.
 7. போதகர் மேரிஜோன்ஸ்க்கு திருவிவிலியம்
ஒன்றை வழங்கினார்.
 8. திகதி இங்கிலாந்தில் வேதாகமச்
சங்கம் நிறுவப்பட்டது.
2. மனனஞ் செய்க. திருப்பாடல்கள் 119:105